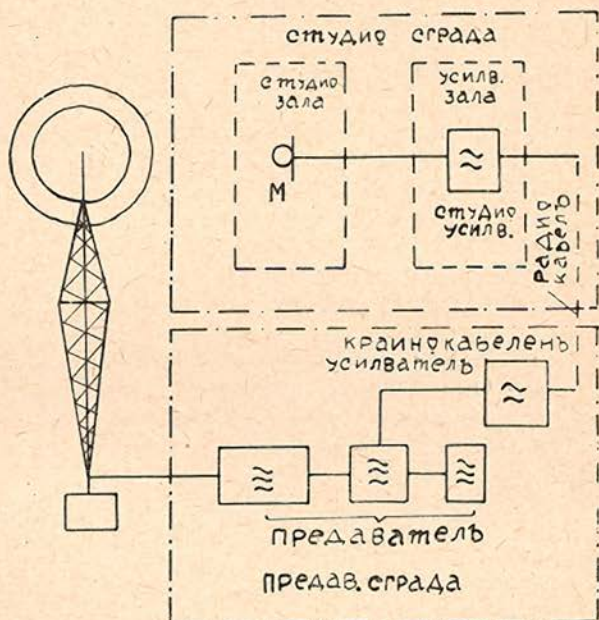

на плочките на кондензатора, този трептящ кръгъ има едно или друго собствено трептение. Когато собственото трептение на кръга е равно на броя на трептенията на пристигащата вълна, т. е. когато трептящият кръгъ се намира въ резонанс съ пристигащата вълна, въ него ще се предизвикатъ най-силни електрически колебания. Когато избираме съ копчето на нашия апаратъ нѣкоя станция, ние измѣняме разстоянието между плочитѣ на кондензатора и настройваме по този начинъ трептящия кръгъ въ резонансъ съ вълната на желания предавателъ. Другитѣ вълни предизвикватъ незначителни токове въ трептящия кръгъ и за това тѣхъ не можемъ да слушаме. Така става отдѣлянето на вълната на една станция отъ безбройно многото вълни, които докосватъ едновременно нашата приемателна антена.

Отдѣленитѣ отъ настройващия кръгъ електрически трептения, както казахме погоре, сж свършено слаби. Тѣ се усилятъ отъ приемника, но въ този си видъ не биха могли да бждатъ чути отъ високоговорителя. Необходимо е за това говорнитѣ и музикални токове да бждатъ отдѣлени отъ носящия високофреkwентенъ токъ, да се усилятъ и следъ това да се отведатъ въ високоговорителя. Високоговорителътъ има значи задачата да превърне електри-

ческитѣ импулси въ механически трептения — въ звукови вълни. Той има, следователно, обратното действие отъ това на микрофона.

Това е накратко пѣтя, по който става радиоразпрѣскването отъ микрофона въ студиото до високоговорителя на нашия приемникъ.

Чрезъ радиото ние хващаме гласове отъ далечината, подслушваме пѣснитѣ на различни страни и хора. Чрезъ радиото се обръщаме и говоримъ къмъ неуморимия работникъ на града, къмъ усамотения селянинъ въ полето и въ планината, къмъ учащитѣ се и къмъ всички въ цѣлия свѣтъ.

инж. Ив. Ганчевъ

Бранникъ насърчава всички полезни

прояви на младежката самоинициатива.